

ကမ္ဘာမြေကြီး ငြိမ်းချမ်းပါစေ



There is enough in the world for man's need but not for man's greed.

BAPS Newsletter ကို ကမကထပြုလူထုမှာ တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ မိတ်ဆွေက စာစောင်ထဲမှာ စာတစ်ပုဒ်လောက်ရေးပါဦးလို့ ဆိုလာပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာရှိနေစဉ်က မဂ္ဂဇင်းစာစောင်တော်တော်များမှာ ဆောင်းပါးများရေးလေ့ရှိတာကို သိလေတာကြောင့် ယခုလို ဆိုလာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အမေရိကကိုရောက်ကတည်းက ရောက်စသူတို့မှာ အများအားဖြင့် တွေ့ရလေ့ရှိတတ်တဲ့ ဒုက္ခသုက္ခအချို့နဲ့ မလွဲမရှောင်သာပဲ တွေ့နေရတာကြောင့် စာမရေးဖြစ်ခဲ့တာ အတန်ကြာခဲ့ပါပြီ။ ရေးချင်တဲ့အကြောင်းအရာတွေများပေမယ့် စာမျက်နှာတွေပေါ် ရောက်လာတဲ့အထိ ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။ ခုချိန်မှာတော့ အတန်အသင့် အနယ်ကျလာတာရယ် မိတ်ဆွေရဲ့တောင်းဆိုလာတာရယ် စတဲ့ အကြောင်းလေးတွေ ညီညွတ်လာတာကြောင့် စာရေးဖို့ ပြင်ဆင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုပြင်ဆင်ဖြစ်လို့ ဘာအကြောင်းအရာကို ဦးစားပေးရေးရပါ့မလဲလို့ စဉ်းစာနေခိုက်မှာပဲ မဟတ္တမနန္ဒီရဲ့ အထက်က အဆိုအမိန့်စကားလေးတစ်ခုကို ကျောင်းစာသင်ခန်းထဲမှာ ဆရာမက တခုတ်တရ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပြောလာပါတယ်။

ဒီစကားလေးကို ဘာကြောင့်ဆရာမက ပြောခဲ့ပါသလဲဆိုရင် စာသင်ပိုင်းများထဲက စခဲ့တယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့အတန်းထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စာအရည်အသွေး ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်စေဖို့ အင်္ဂလိပ်ကို **Second Language** အဖြစ်ယူကြရတဲ့သူများအတွက် အစီအစဉ်တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါက တစ်ပတ်တစ်ခါ အင်္ဂလိပ်စာရောက်တိုင်း ဒီနေ့တီဗွီ ရေဒီယိုသတင်းစာနဲ့ အင်တာနက်များထဲမှာ ရေပန်းအစာဆုံးနဲ့ အထင်ရှားဆုံးသတင်းများထဲက မိမိတို့ပြောလိုရာ သတင်းတစ်ခုခုကို အတန်းထဲမှာ ပြောပြရခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ခုရက်ပိုင်းမှာတော့ ရုရှားမှာဖြစ်နေတဲ့ ချေချင်းဒေသက အရေးအခင်းတွေရယ်၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသက ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေနှေးပွဲ အကြောင်းတွေရယ်ကို အများစုက ပြောဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီအကြောင်းအရာတွေကို ပြောသွားကြသူများထဲမှာ အီရတ်နိုင်ငံက ကျောင်းသားတစ်ဦးလဲ ပါဝင်ပါတယ်။ အီရတ်ကျောင်းသားက သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆွေစကားဆိုရာမှာ “အီရတ်နိုင်ငံဆိုတာ ဒီကအတန်းဖော်မိတ်ဆွေများအားလုံး သိချင်မှသိကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ပေါ်လွင်ထင်ရှားတဲ့ အရာတစ်ခုကိုတော့ အားလုံးကြားဘူးကြလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဆဒမ်ဟူစ်နီပါပဲလို့ ပြောပြသွားပါတယ်။” နောက်ပြီးသူက “ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ အမှတ်အသားကို ခုလို အမည်းရောင်သင်္ကေတနဲ့ မညွှန်းဆိုချင်ပါဘူး။ သို့ပေမယ့် ချေဖျက်လို့ မပျက်နိုင်တော့တဲ့ အစွန်းအထင်းတစ်ခုမို့ ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ကျွန်တော်တို့အမိနိုင်ငံဟာ အဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ မိတ်ဆွေတို့ကို ကြုံကြိုက်လို့ တောင်းဆိုချင်တာတစ်ခုကတော့ ဆဒမ်ဟူစ်နီဟာ အီရတ်နိုင်ငံသားတစ်ယောက်၊ အီရတ်နိုင်ငံရဲ့ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် အီရတ်နိုင်ငံသားတိုင်းဟာ ဆဒမ်ဟူစ်နီမဟုတ်ကြပါကြောင်းကိုတော့ အသိအမှတ် ပြုပေးစေချင်ကြပါတယ်” လို့ ဝမ်းနည်းယူကြီးမေရဖြစ်တဲ့ အသံနဲ့ ဆက်ပြောခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို သူပြောအပြီးမှာတော့ လှုပ်ရှားတက်ကြွနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့အတန်းဟာ အားလုံးငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့အတန်းသားအားလုံးရဲ့ရင်ထဲ ကိုယ်စီကိုယ်စီ အတွေးလေးတွေနဲ့ ဖြစ်နေကြမှာ မလွဲပါဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ မဆုံးနိုင်တဲ့ အတွေးများနဲ့ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဆဒမ်ဟူစ်နီရဲ့ ပုံရိပ်လွှာနဲ့အတူ အခြားအခြားသော အလားတူပုံရိပ်လွှာတို့ဟာလည်း ကျနော်ရဲ့နှစ်လုံးသားနဲ့ အသိဉာဏ်ထဲမှာ တသိတတန်းကြီး ထင်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အလှည့်ကြသူတွေက ဆက်လက်ပြောဆိုသွားကြပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့

စိတ်များဟာ ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေပေါ်မှာ ရှိမနေကြတော့ပါဘူး။ ဒါကို သဘောပေါက်ဟန်ရှိတဲ့ဆရာမက မဟတ္တမဂန္ဓိရဲ့ အထက်က စကားလေးကိုပြောဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့အတွေးတွေကို ရပ်တန့်စေခဲ့ပါတယ်။

မဟတ္တမဂန္ဓိရဲ့စကားကို “ဒီကမ္ဘာလောကကြီးဟာ လူသားတို့ရဲ့ (အမှန်တကယ်ရှိသင့်တဲ့) လိုအပ်ချက် အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်ပေမယ့် လူသားတို့ရဲ့ (မတရား)ရယူပိုင်ဆိုင်လိုမှု အပိုလောဘအတွက်တော့ ပြည့်စုံနိုင်ပေ လိမ့်မယ် မဟုတ်ပေဘူး” လို့ ဆီလျော်အောင် ဘာသာပြန်နိုင်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဂန္ဓိရဲ့ဒီစကားလေးဟာ တိုတောင်း ပေမယ့် အဓိပ္ပါယ်အနေနဲ့တော့ အလွန်မှပဲ ရှည်လျားလှပါတယ်။ မြေပြင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ရေပြင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟိုး အထက် ဝေဟင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် လူသားတို့နေထိုင်ရာ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးဟာ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အလှတို့နဲ့ ပြည့်ဝကုံလုံ လှပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လူသားတွေ ထုတ်ယူသုံးစွဲလို့ မကုန်နိုင်လောက်အောင်ကိုပဲ သယံဇာတ သဘာဝ အရင်း အမြစ်တို့နဲ့လဲ ပြည့်စုံလှပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်သာ အတိုင်းအတာရှိမယ်ဆိုလျှင်ဖြင့် မိခင် ကမ္ဘာကြီးရဲ့ သဘာဝလက်ဆောင်တွေဆိုတာ ကျွန်တော်တို့အတွက် ပိုလှလို့နေဦးမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပေမယ့် သက်ရှိသတ္တမိုးနှယ်စုထဲမှာ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး အမြင့်မားဆုံး စွမ်းရည်အမြင့်မားဆုံးရယ်လို့ မှတ်ယူထားတဲ့ ကျွန်တော်တို့လူသားတို့ရဲ့ အဆင်ခြင်ပဲ့ ရယူပိုင်ဆိုင်လိုမှုများကြောင့် ကျွန်တော်တို့မိခင်ကမ္ဘာကြီး အနေနဲ့ ပေးဆပ်၍ မလောက်နိုင်လောက်ကိုပဲ ဖြစ်နေခဲ့ရပါတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ တမိပေါက် တစ်ယောက်ထွန်း ဆိုတဲ့စကားလေးလို တစ်ခါတစ်ခါမှာ ဂြိုဟ်ကောင်အနေနဲ့ပေါ်လာတတ်တဲ့ သားဆိုးသားမိုက်များကြောင့် ကျွန်တော် တို့ မိခင်ကမ္ဘာကြီးဟာ ဒဏ်ရာအနာတရတွေနဲ့ အမြင်မလှအောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မိခင်ကမ္ဘာကြီး သွေးညှိနဲ့လွှမ်းခဲ့ရသလို ယမ်းနဲ့ မီးခိုးနဲ့တွေ့လဲ သမ်းခဲ့ရပြန်ပါတယ်။ ထာဝရအလှတွေ ပျက်ပြုန်းခဲ့သလို သဘာဝ အလှတရားတွေဆိုတာလဲ မကြာခဏဆိုသလို ဘုန်းဘုန်းလဲခဲ့ရပါတယ်။ ခြေပြတ်သူပြတ်၊ လက်ပြတ်သူပြတ်၊ အစာဝတ်သူဝတ်နဲ့၊ ဘဝဇာတ် မလှဖြစ်ခဲ့ရသူတွေ တောင်လိုပုံနေခဲ့သလို သားပျောက်တဲ့မိခင်၊ ရင်ခွင်မဲ့တဲ့သား၊ ခိုကိုးရာမဲ့ အဖိုးအဖွားများရဲ့ ဆိုးရွားလှတဲ့ ဘဝအခြေအနေတွေကို မိခင်ကမ္ဘာကြီးဟာ နာကျည်းကြေကွဲစွာနဲ့ အမြဲသာ တွေ့ကြုံနေခဲ့ရပါတယ်။

နယ်မြေချဲ့ထွင်လိုမှုတွေ တန်ခိုးအာဏာကျယ်ပြန့်လိုမှုတွေကြောင့် စစ်ပွဲကြီးတွေအလီလီ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သလို မိမိတန်ခိုးအာဏာတည်မြဲရေး၊ မိမိရဲ့အသိုက်အအုံလေးတစ်ခု ကောင်းစားရေးကို ဦးစားပေးလွန်း သူများကြောင့် စတေးပေးဆပ်ခဲ့ရတဲ့ အသက်သွေးချွေးပေါင်းများစွာဆိုတာလဲ မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် များခဲ့ပါပြီ။ မတရားရယူပိုင်ဆိုင်လိုမှု၊ တန်ခိုးပါဝါ ချဲ့ထွင်လိုမှု၊ မိမိအာဏာတည်မြဲလိုမှု၊ စတဲ့စတဲ့ လောဘတရား တွေ။ အာဏာပါဝါပြလိုခြင်း၊ ခက်ထန်မာကြောခြင်း၊ အမျက်ဒေါသပြင်းထန်ခြင်းစတဲ့ အကြမ်းစား အတက်ဒေါသ တွေနဲ့ မိမိရဲ့လက်ရှိ အခြေအနေကနေ လျော့ကျသွားမှာစိုးရိမ်ခြင်း၊ တစ်ခုခုကို တွေးတောကြောက်ရွံ့ခြင်းစတဲ့ အငုံဒေါသ၊ အကျဒေါသတွေ။ အမှန်တရားကိုဖုန်းကွယ်ခြင်း၊ အမှားကိုအမှန်ရယ်လို့ မြင်လာအောင်ဖန်တီးတတ်တဲ့ မောဟ တရားတွေနဲ့ ငါနဲ့ငါသာနှိုင်းစရာ၊ ငါ့သာငါ့ပြင် ဘယ်မမြင်စတဲ့ မာန်မာနတရားဆိုးတွေရဲ့ စိုးမိုးချယ်လှယ် အနိုင်ယူမှုတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိခင်ကမ္ဘာကြီးဟာ နာလန်မထူနိုင်လောက်အောင်ကိုပဲ ဖြစ်နေရပါတယ်။

သာမန်ကြည့်ရင် ကမ္ဘာလောကကြီး ဒဏ်ရာအနာတရတွေနဲ့ ဗရမ္မဖြစ်နေအောင် ဖန်တီးတတ်သူဟာ လူ သားဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲရယ်လို့ ထင်မြင်စရာရှိပေမယ့် တကယ့်(၁)နံပါတ် လက်သည်တရားခံတွေကတော့ အဲဒီ လူ သားတွေရဲ့သန္တာန်မှာ ကိန်းတည်နေတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနစတဲ့တရားဆိုးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူသား တို့ရဲ့ရင်ထဲ ဒီတရားဆိုးတွေ စိုးမိုးချယ်လှယ်အနိုင်ယူနေသမျှ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ကမ္ဘာဟာ ဘယ်သောအခါမှာမှ အပြည့် အဝ ငြိမ်းချမ်းသာယာလှပနိုင်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။

ရှက်စရာကိုရှက်တတ်၊ ရွံ့စရာဆို ရွံ့တတ်တဲ့ ဟိရိဩတ္တပ္ပဆိုတဲ့ လောကပါလတရားတွေနဲ့၊ စာနာခြင်း၊ ညှာတာထောက်ထားခြင်း၊ ရိုင်းပင်းကူညီခြင်း၊ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်ခြင်းစတဲ့ ဗြဟ္မာစိုရ်တရား တွေ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သတ္တလောကဆိုတဲ့ လူသားကမ္ဘာမှာ တိုးတက်ထွန်းကားလာပါမှ မိခင်ကမ္ဘာဆိုတဲ့ ဩကာသ

လောကကြီးလဲ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့် ရှိနိုင်မှာပါ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့တတွေအနေနဲ့ ဘယ်သူတွေပဲ တရားပျက်ပျက် ကိုယ်တရားမပျက်မိစေဖို့ကိုတော့ စောင့်ထိန်းကြိုးစားကြရမှာပါ။ ဒီလိုမှမဟုတ်ပဲ ချော်လဲရောထိုင် သဘောမျိုး၊ အများမိုးခါးရင်သောက်ရင် ကိုယ်လဲသောက်ရမှာပေါ့ဆိုပြီး မကောင်းမှန်းသိလျက် ဇွတ်မှိတ်လက်သင့်ခံ လိုက်နာမှုမျိုးကတော့ ကျွန်တော်တို့မိခင်ကမ္ဘာကြီး တိုးတက်ကောင်းမွန်စေဖို့အတွက် ဘယ်လိုမှ အထောက်အပံ့ ဖြစ်နိုင်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။

အထူးသိထားဖို့လိုတာကတော့ မကောင်းဒဏ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းကံပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အချိန်တန်လျင်တော့ ပြုသူ ထံ ပြန်လာစမြဲပါ။ မတရားသော ရယူပိုင်ဆိုင်မှုတွေအတွက် ပေးဆပ်ရမည့်အလှည့်မှာ သဘာဝဓမ္မရဲ့စီရင်ချက်ဟာ ဖောက်ပြန်ရိုးမရှိတဲ့ သူတရားအတိုင်းသာပဲ ဖြစ်လေမှာပါ။ တကယ့်သဘာဝနယ်ပယ်မှာ ရာထူးအာဏာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ရဲ့ မျက်နှာကြီးငယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ နေရာရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ထက်စီးနင်း ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း အားရှိအားမဲ့ ပြုမှုချက်တွေရဲ့ နောက်ဆက်တွဲဒဏ်ချက်တွေဟာ အလိုအလျောက် ကြေပျောက်သွားလေမှာ မဟုတ်တာလဲ သေချာလှပါတယ်။ ဖြစ်တည်ခိုက်ဘဝ၊ တကယ့် တကယ်စဉ်းစားကြည့်ပါရင် တိုတောင်းလှတဲ့ဘဝ၊ ဒီမပြောပလောက်တဲ့ အချိန်ကာလလေးအတွင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင် ကမ္ဘာလောကအတွက် အလှ မချယ်သနိုင်သည့် တိုင် အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်စေမဲ့ အဖြစ်မျိုးကိုတော့ မပြုလုပ်မိစေဖို့ အထူးပင် လိုအပ်လှပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရယူပိုင်ဆိုင်လိုမှုတွေဟာ အနည်းနည်းအဖုံဖုံ ကွဲပြားခြားနားလေမှာ တော့ အမှန်ပါပဲ။ အကြောင်းအရာ အသွင်သဏ္ဍာန် ကွဲပြားသလို အတိုင်းအတာ ပမာဏလဲ ကွားပြားလေမှာပါပဲ။ ရုပ်ဝတ္ထုတွေဖြစ်နိုင်သလို အသွင်သဏ္ဍာန်မရှိတဲ့ အရာမျိုးတွေလဲဖြစ်နိုင်တာပါပဲ။ သို့ပေမယ့် ကန့်သန့်ဘောင်မဲ့ အတိုင်းအတာမျိုးနဲ့ မပြီးဆုံးနိုင်တဲ့ အနည်းနည်းအဖုံဖုံမျိုး မဖြစ်ဖို့တော့ အမှန်တကယ်လိုပေလိမ့်မယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ပဲ မိခင်ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာအားလုံးဟာ တစ်ဦးတစ်ဖွဲ့တည်းပိုင်သာ ဖြစ်ရကောင်းနိုင်စေဖို့ ကြိုးစား ခဲ့မယ်ဆိုရင်ဖြင့်၊ အဲ ကြိုးစားသွားကြမယ်ဆိုရင်ဖြင့်၊ ဂန္ဓီရဲ့စကားလို အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေအတွက် ဒီကမ္ဘာ လောကကြီးဟာ ဘယ်သောအခါမှာမှ လောက်ဝပြည့်စုံနိုင်လိမ့်မယ် မဟုတ်ပေဘူး။ နောက်ပြီး အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေ နဲ့ မကင်းနိုင်စကောင်းစွာ တွေ့ကြုံနေရဦးမယ့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့လူသားမျိုးနွယ်စု၊ သတ္တမျိုးနွယ်စု တစ်ခုလုံးလည်း အစဉ်ထာဝရ ဆုံးရှုံးပျက်ပြားနေမှုကြီးတစ်ခုရဲ့ ပုံရိပ်အသွင်အပြင်ကြီးသာ ဖြစ်နေဦးတော့မှာ မလွဲပါဘူး။

ဒီတော့ လောဘ ဒေါသ မောဟနဲ့ အတ္တမာန်မာနစတဲ့တရားဆိုးတွေ၊ ငြူစွဲ စောင်းမြောင်း မနာလိုဝန်တို့မှု ဣဿာ မစ္ဆရိယစတဲ့တရားဆိုးတွေ၊ အဆုံးစွန် မပယ်သတ်နိုင်သေးသည့်တိုင်၊ နည်းပါးသထက် နည်းပါးသွားလေ အောင်၊ စောင့်စည်းထိမ်းသိန်းရမည့် လူ့ကျင့်ဝတ်တရားတွေကို စောင့်စည်းထိမ်းသိန်းရကောင်းမှန်း သိနိုင်ကောင်းတဲ့ ဟိရီ ဩတ္တပ္ပဆိုတဲ့ လောကစောင့်တရားတွေ ထွန်းကားရလေအောင်၊ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာနဲ့ တကယ့်စစ်မှန်တဲ့ ဥပေက္ခာဆိုတဲ့ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားတွေ ပြန့်ပွားရလေအောင် ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားသွားကြဖို့ လိုပေလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်လူမျိုးရဲ့ ထူးခြားတဲ့သင်္ကေတဟာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှု လေးစားမြတ်နိုးဂုဏ်ယူဖွယ် အမှုမျိုးသာ ဖြစ်စေဖို့ တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားသွားကြရမှာပါ။

နိဂုံးစကားအနေနဲ့ဆိုရရင် မကောင်းကျိုးဆောင်တရားတွေနည်းပါး၊ ကောင်းကျိုးဆောင်တရားတွေ တိုးတက်ထွန်းကားလာတာနဲ့အမျှ ငြိမ်းချမ်းသာယာလှပတဲ့ ဘဝလေးတွေကို အသီးသီးပိုင်ဆိုင်ရရှိကြမှာ မလွဲသလို အရာရာ လောက်ဝပြည့်စုံတဲ့ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု၊ လိုအပ်ချက်မဲ့ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ (သို့မဟုတ်) ကျွန် တော်တို့ရဲ့ မျိုးဆက်သစ်တွေအနေနဲ့ အမှန်ပဲ တွေ့မြင်ကြရပါလိမ့်မယ်။

ဉာဏ်ဦးမောင်
ကမ္ဘာမြေကြီး ငြိမ်းချမ်းပါစေ စာအုပ်မှ